

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 16den MAART, 1822. N. 11.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 12den Maart 1822.

WAARSCHOUWING.

NAARDIEN er by de overschryving der Lysten van de Nummers der verkogte Loten, een abuis moet plaats gehad hebben, waardoor de ondergeteekende op gemelde Lysten No 511, als voor de Tweede Klas verkocht gevonden heeft, als schoon het bewezen is, dat op dit Nummer by de trekking van de Eerste Klas uitgekomen is met een Prys, zoo vind de ondergeteekende voorzigtigheids halve zich verpligt aan het geëerde publiek, dat by de thans gecollecteerd wordende Lotery belang heeft, zulks bekend te maken, met verzoek aan den genen welke het gezegde Nummer No. 511 onverhoopt mogte in bezit hebben, om hetzelve ten spoedigste op het Lotery Kantoor te komen inleveren, en daarvoor een ander Nummer in plaats te nemen, hetwelk zal moeten plaats hebben voor het trekken der Tweede Klas, dewyl de houder daarvan anderzins geen aanspraak op dat Nummer zal kunnen maken, wordende hetzelve als van nul en geene waarde beschouwd.

Voorts wordt het geëerde publiek vriendelyk opgeroepen tot het Fourneren van het meerder voor de Tweede Klas, van de voor de Eerste Klas verkochte en als nog Ongefourneerde Loten, aangesien by faute daarvan, de nog Ongefourneerde Loten na den 18den dezer maand zullen uitverkocht worden.

De Directeur der Lotery,

S. S. DELVALLE.

REGLEMENT op Apellen van het Collegie van Commercie en Zee-Zaken aan den Raad van Policie te Curaçao.

Art. 1.—Van alle definitive vonnissen, zoo mede van provisionele en interlocutoire vonnissen ten definitive irreparabel zÿnde, gewezen door het Collegie van Commercie en Zee-Zaken in en over kwestien boven ƒ300 of wel Ps. 150, zal men vermogen voor den Raad van Policie te appelleren.

Art. 2.—Het appel zal binnen den tÿd van acht dagen na de pronunciatie of exploictering van het vonnis, zoo als bÿ het Collegie gebruikelÿk zal zÿn, moeten geinterjecteerd en binnen acht dagen na de interjectie geprosecuteerd worden.

Art 3.—De Secretaris zal geen appel aanteekenen van eenig provisioneel of interlocutoir vonnis of van andere bÿ contumacie of defaut gewezen, doch zal dezelve, wanneer men van eenig zoodanig vonnis zal willen appelleren, de interjectie daarvan aan het volle Collegie van Commercie en Zee-Zaken renvoÿeren, hetwelk, na ingenomen te hebben het advies van den Raad Fiscaal, de aanteekening zal mogen aannemen of ontzeggen.

Art. 4.—Het radicale van den President van het Collegie van Commercie en Zee Zaken in het lidmaatschap van den Raad van Policie bestaande, zal dezelve mitsdien, in cas van Appel, met de overige leden gelÿke zitting en stem hebben, en bevoegd zÿn tot het geven van inlichting nopens de gronden en motiven der geattaqueerde sententie, en voorts alle andere elucidatien die van hem zouden mogen worden gerekwireerd.

Art. 5.—Het zal den appellant vrÿstaan zÿn Appel te vervolgen op dezelfde stukken die ter eerster instantie gediend hebben, door overlegging van autentieke kopÿen daarvan, in welk geval de geappelleerde mede geen verder schriftuur zal mogen indienen of mondeling debatteeren.

Art. 6.—Bÿ aldien de appellant mogt nodig oordeelen de zaak op nieuw voortepragen, en dus deze voordragt staande Rolle schriftelÿk overteleveren, zal hÿ verpligt zÿn van die nieuwe voordrag tvisie of kopÿ, acht dagen vóór den beteekenden regtdag, aan den geappelleerde te geven, ten einde denzelven instaat te stellen, het zÿ mondeling of schriftelÿk, te dienen van debat.

Art. 7.—De Appellant noch de geappelleerde zal vermogen eenige nieuwe bewÿzen of documenten te produceren, ten ware uitmerkelÿke redenen ter beoordeeling van den Raad van Policie, van denwelken, op een door de respective partÿen te presenteren rekwest civil, de noodige toestemming tot het produceren van nieuwe stukken moet zÿn bekomen alvorens men zich daarvan zal vermogen te bedienen.

Art. 8.—In het algemeen zal in het beleid van Appellen gevolgd worden hetgeen bÿ Art. 3 van het Reglement op de manier van procederen voor het Collegie van Commercie en Zee-Zaken alhier dd. 27sten Junÿ 1816 is bepaald, namelÿk: dat voor den Raad van Policie ook geene practizÿns worden toegelaten; als mede dat, daar de Regter ter eerster instantie *deplano* jugeert, deze Raad, als Appellation's Regtbank, dezelfde wÿze van procederen in acht zal nemen.

Art. 9.—De Gouverneur en Raden van Policie reserveren aan zich wel expresselÿk het geven van interpretatien, in geval van verschil; en voorts de magt tot alteratie, vermeerdering of vermindering van het tegenwoordig reglement.

Aldus onder Z M. nadere approbatie gearresteerd door den Gouverneur en Raden van Policie op Curaçao den 19den Feb. 1822.

(w. g.) **CANTZ'LAAR.**

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) **W. PRINCE, Sec.**

Gepubliceerd ter rolle dato ut-supra en voorts nog binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 20sten der vorengemelde maand Februarÿ.

(w. g.) **W. PRINCE, Sec.**

Eenige bÿzonderheden uit de laatste gebeurtenissen in Europa.

De Aziatische troepen die zich te Constantinopolen bevinden, waren daar heen gelokt onder belofte van tot Salaris, alle de huizen der Christenen te mogen plunderen; te Constantinopolen komende, waren de meeste Grieken reeds uitgedelgd en hunne goederen in beslag genomen, hierdoor viel er naar hun zin niet genoegzaam meer te rooven, en de Turksche inwoners moesten zelve de uitwerkselen hunner ontevredenheid ondervinden. De groote heer zich van deze lastige gasten willende ontslaan, zondt iederen dag een aantal divisien uit de stad naar den Donau; doch dit hielp niets, want des nachts komen ze weer allen binnen die den vorigen dag vertrokken waren; dit uitzenden en terug komen duurt al verscheidene maanden achter een; daar men nu hunne rooveryen als ook die der Janisaren niet openlyk durft te straffen uit vreeze van een algemeen oproer, zoo worden de plunderaars afzonderlyk gevat en naar de kasteelen der Dardanellen gebragt om aldaar gestraft te worden; doch als zy nu aldaar in het geheim gestraft wierden, dan zou hun dood niet tot voorbeeld voor anderen kunnen dienen, dus by elk hoofd dat afgeslagen wordt valt er een kanon schot, en daarop verschynt het hoofd op eene staak; deze toneelen gebeuren ook byna iederen dag. Toen een bevel van den grooten heer alle geloovigen opgeroepen had om zich te wapenen, diende deze wapening voor het gemeene volk slechts tot roof en moord. Eene tweede afkondiging volgde hierop, waarby de gtoote heer alle werklieden en ambachtgezellen vriendelyk *verzocht* om de wapens af te leggen, doch aan de jongens op zware straf *gebood* om zulks te doen.

De Joden welke door het aanbrengen der verborgene Christenen een gedeelte van derzelver goederen gekregen hebben, worden thans op hunnen beurt van deze onregtvaardig verkregene goederen beroofd en daaren boven nog mishandeld.

De officieren van een Engelsch oorlog schip schryven, dat zy gedurende hun verblyf op de rede van Smirna met een kyker dagelyks de Grieken aan de deuren hunner huizen zagen ophangen; ook dreef de zee aldaar vol met lyken van die ongelukkigen, welke in menigte langs het schip iederen dag voorby spoelden.

De Bacha van Salonika vernomen hebbende dat een eilandje naby deze stad gelegen, zich voor de opstandelingen verklaard had, zond dadelyk een gedeelte troepen naar hetzelve om de rust te herstellen; dit eilandje was slechts door 400 herders bewoond, die allen onder het zwaard der Muzelmannen vielen; derzelver vrouwen en kinderen werden voor slaven weggevoerd en hun vee voor buit, zoo dat (zegt een Fransch dagblad) volgens de laatste tydingen aldaar de volmaakste rust heerschte, zelfs zoo dat er geen zweem van opstand meer te vreezen was.

De Engelsche politie op de Jonische eilanden neemt zoo naauwkeurig de belangen der Turken waar, dat die der inwoners welke zich uitdrukkingen verloven ten voordeele van de Grieken zich daardoor eene zware vervolging van wegen de Engelsche regering op den hals halen; de brieven uit die eilanden ontvangen, drukken zich dus hierover uit: " het is ons zelfs niet meer toegelaten om tranen te storten over onze broeders en geloofsgenoten die door de Turken geslagt worden."

De Oostenrykschc beobnachter gaat evenwel steeds voort om alle onmenschelykheden der Turken te verzachten en de Grieken met de zwartste kleuren afteschilderen, die tegen hunnen legitimen of wettigen keizer zyn opgestaan en wien alleen het gezag van God ontvangen heeft, hoewel by zyne wettige voorgangers Selim III. en Mustapha IV. heeft doen verworgen om gerust op den troon te zitten. Op bevel van den keizer van Oostenryk is het aan alle dagbladschryvers in de bezittingen van Z. M. verboden om eenige andere byzonderheden aangaande de Turksche zaken bekend te maken als die welke de beobnachter behelst; dit gebod strekt zich ook over geheel Italien uit.

Toen de tyding van den inval der Persen in Aziatisch Turkeyen te Wenen aankwam, heerschte aldaar aan het Oostenryksche hof de grootste verslagenheid, ter meer wyl men zich volgens de beobnachter gevleid had dat de Schach van Persien een offensif en defensif verbond met de Porte zou sluiten; men zocht den ongunstigen indruk weg te nemen, door te melden dat de zoon van den Schach dien inval gedaan had tegen den wil van zyn vader.

Te Smirna komt ten behoeven der aldaar gevestigd zynde koopliedeu een dagblad uit, " Le Spectateur Oriental," hierin worden met de yselyksche kleuren de wreedheden der Turken afgemaald en de zaak der Grieken mannelyk verdedigd, doch hoewel dit een publiek dagblad is in eene Turksche stad, zyn de Uitgevers derzelver nooit in eeniger wyze hierover gemoeid geworden. De Turken schynen dus in het geheel geen begrip te hebben dat men zyne gedachten schriftelyk kan bekend maken, en zy kunnen dus met de woeste horden gelyk geplaatst worden.

De koning van Sardinien had by den terugkomst in zyne staten eene algemeene amnestie doen bekend maken: doch thans zyn er zoo vele uitzonderingen op deze amnestie bepaald, dat er voor genen anderen verschooning overblyft, als voor de gene die gedurende het constitutioneele bestuur het strikste stilzwygen in acht genomen hebben; van zoodanig eene amnestie had men geen ander voorbeeld als die van den hertog van Alba in de Nederlanden; de gene die zich dus op des konings woord verlaten hebben en het niet ontvlugt zyn, zyn thans de slagtoffers van dezelve.

De zaak der Grieken wordt in Duitschland zoodanig ter harte genomen, dat op de jongstleden Leipziger mis byna geene andere boeken verkocht werden, dan die welke op de Grieksche zaken betrekking hadden.

Alle Fransche dagbladen komen over een dat de Engelsche ambassadeur te Parys alle mogelyke pogingen by de Fransche regering heeft aangewend om dezelve over te halen ten einde zich gezamenlyk met Engeland en Oostenryk ten voordeele der Turken te verklaren, en zich te verzetten tegen allen aanval dien Rusland tegen het Turksche ryk zou kunnen ondernemen; doch eindelyk heeft het gevoel van billykheid gezegenpraald op de staatkunde van Engeland, dat zoo veel belang stelt in de menschheid, dat indien zy hare eigen belangens konde bevorderen, dit zoude doen al ware het ook op de puinhoopen van het gansche menschelyke geslagt; alle zamenspanning met Engeland is van de hand gewezen; de geestdrift voor de zaak der Grieken is in Frankryk byna zoo groot als in Duitschland.

De Portugeesche Cortes hebben in eene hunner laatste zittingen besloten om aan Z. H. den Paus te verzoeken, eene bul te doen uitgaan, waar by de vasten dagen in Portugal in Vleeschdagen zullen veranderd worden.

Het gewigt van het Brood is hetzelfde als verledene Week.

Den 15den Maart 1822.

HET Curaçaosche Departement der Matschappy tot Nut van het Algemeen, zal aanstaande Woensdag den 20sten Maart 1822 s'avonds om zeven uren Extraordinair, in Dixon's Hotel, vergaderen.
Namens het Bestuur,
Mr. H. R. HAYUNGA, Sec.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

9. golet Perry, Knight, Aux Cayes
bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba
golet Josephina, Bruto, Spaansche kust
—— Drie Zusters, Peron, dito
—— La Jeune Sophia, Naar, dito
11. golet Rooseboom, Giribaldi, Spaansche kust
bark Sophia, Hebreu en Lima, Porto Rico
golet Eliza, Turner, Spaansche kust
12. —— Anna Catalina, La Roche. St. Thomas
13. —— Klein Alexandria, Arends, Aruba
—— Amistad, Yriarti, Spaansche kust
14. —— Twee Vrienden, Thysen, Aruba
—— Drie Vrienden, Croes, dito

UITGEKLAARD—MAART.

9. golet Liberal, Purys Puerto Cabello,
—— Cornelia, Möller, St. Thomas
13. bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba
golet La Jeune Sophia, Naar, Sp. kust
14. bark Diana, Franson, St. Thomas
—— Maria, Van Loyck, Spaansche kust
golet Venus, Pieterst, Aruba
15. —— Admiraal van der Capellen, Rusman, St. Thomas
bark La Fortuna, Rios, Spaansche kust
—— Klein Alexandria, Arends, Aruba

BLOKADE VAN PUERTO CABELLO.

Het na te meldene decreet van den Vice President van het departement van Venezuela ons ter hand gekomen zynde, achten wy hetzelve van dat belang om in dit ons blad te worden geinsereerd.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA.

Departement van Venezuela, No. 32 Hoofdkwartier te Valencia, 20sten Feb. 1822—XII.

Dewyl er besloten is de vesting Puerto Cabello nauwer in te sluiten, en dezelve in eene gestrenge blokkade te stellen, zoo is er tot dit doeleinde eene aanzienlyke afdeeling van de maritime magt der Republiek afgezonden om in het front der haven dier vesting gestationeerd te worden. Gebruik makende van de uitvoerenmagt met welke ik bekleed ben, zoo besluit ik hiermede als volgt:

1.—De vesting van Puerto Cabello wordt verklaard in staat van eene gestrenge blokkade te zyn; verders wordt het opperhoofd der zeemagt benevens de kapiteinen der kapers aan byzondere personen behoorende, als ook de kommandanten van de oorlogs vaartuigen van de Republiek geregtigd van alle vaartuigen welke aan de neutrale natien toebehoren, en welke op de kusten van Puerto Cabello gevonden worden trachtende de blokade te breken, om na verloop van 30 dagen van deze dagteekening gerekend, als overtreders van dit besluit aan te houden en naar de havens der republiek op te brengen.

2.—Het opperhoofd van de maritime magt zal na der 30 bepaalde dagen de blokade geregtelyk aankondigen aan de neutrale vaartuigen welke naar Puerto Cabello bestemd zyn, en indien zy trachten de blokade te ontwyken, zal men dezelve aanhouden en als in gevalle der voorafgaande artikels, by de admiraliteits hof ter beschikking stellen.

3.—Het tegenwoordige besluit zal rond gezonden worden aan de regtbanken, aan de autoriteiten, en aan de opperhoofden, om zich daarnaar te schikken en hetzelve in uitvoer te brengen; en men zal hetzelve mededeelen aan de admiralen en de opperhoofden der zeemagt van de neutrale natien in deze zeëen, en aan de afgevaardigden voor den koophandel van onze regering in vreemde landen, op dat de onderdanen van respective regeringen kennis hiervan kunnen hebben. CARLOS SOUBLETTE.

En ik zend U dezelve tot uwe narigt over voor deszelfs behoorlyke naarkoming; en om in gouvernements courant bekend gemaakt te worden, op dat een ieder er van kennis drage.

God beware U. E. vele jaren.
CARLOS SOUBLETTE.

Aan den Gouverneur ad interim van dit Departement.

Wy zyn begunstigd geworden met Caracas nieuwspapieren tot den 4den dezer, waaruit wy de volgende nieuws artikels getrokken hebben.

Uit de Caracas Gazettes tot den 4den dezer.

"DE VERRIGTINGEN VAN HET LEGER VAN OBSERVATIE TEGEN PUERTO CABELLO.

"No. 53.—Hoofd kwartier te Valencia, den 27sten February 1822.—XII.

"Gisteren vertoonde zich een korps der vyandelyke troepen, twee honderd in getal, digt by Vigirima, en werd volmaaktelyk verslagen, latende verscheidene gevangenen in onze handen. Onze voorwacht bestaande in 35 grenadiers, stelde den vyand perk in hunnen voortgang, maar hare magt bekend zynde, en naar het schynt stout genoeg zynde om in het gevegt te volharden, werd eene kompagnie grenadiers er op uitgezonden, welke het roemryk geluk had, om eene magt, die eens zoo sterk was, te verslaan.

"Volgens de verklaring der krygsgevangenen, kwam dit verachtelyke korps des vyands in het volle vertrouwen om bystand van het volk te ontvangen, en berekende het niet slechts gemakkelyk, om zich op de huogtens van Vigirima te stellen, maar om zich met deszelfs party gangers te vereenigen, met welke de vyand dachte dat deze valleyen overvloeyen; maar zy hebben nieuwe blyken ontvangen van het besluit der inwoners, om hunne vryheid tegen de invallen van de Spanjaarden te beschermen.— De kavallerie kompagnien der militie van Guacara, San Diego en Guayes, zonder afwachting van orders, kwamen met den grootsten spoed byeen, als of zy reeds in active dienst waren, en trokken op naar het punt van aanval, alwaar zy zich met de grenadiers vereenigden, en in de overwinning deelden.

"God beware U. E. vele jaren.
C. SOUBLETTE.

Aan Z. E. den intendent provisioneel van het departement.

In de Iris de Venezuela van den 4den dezer, vindt men een manifest van het hoofd bestuur van Guatimala aan de inwoners van die provintie, waarby het schynt, dat zy zich vry en onafhankelyk verklaard hebben. Deze gebeurtenis had plaats op den 15den September.

DE ONAFHANKELYKHEID VAN QUITO!

"De bevryder President van Columbia, trok op naar Quito, na dat hy Cucuta verlaten had. Kwam bygevolg te Bogota, en vertoefde daar eenige dagen, besteedde dezen tyd om plannen te beramen welke op verscheidene punten van dit gewest moeten ten uitvoer gebragt worden, hy vervolgde zynen weg, en op den 17den December ll. schreef hy een brief gedagteekend te Purification, eenigen afstand van de hoofstad, aan den President Santander, welke denzelven naar den intendent van Venezuela verzonden heeft. Men ontwaar by deze, dat Z. E. den Bevryder welvarend is.

Het uittreksels des briefs komt hier op uit.— Dat op den morgen van bovengemelde dagteekening, Z. E. over Almaguer, de voldoenste tyding ontvangen had des neerlaags der Spanjaarden in Guayaquil, en het in bezit nemen van Quito door de krygsmagt der republiek. Z. E. aarselde niet om geloof aan deze tyding te slaan, en zag alle oogenblikken derzelver officieele bevestiging te gemoet.

Uit de Caracas Courant van den 4den trekken wy het volgende in byvoeging:—

"Op den 31sten dezer kwam er eene brievenzak uit het zuiden, en bragt publicke papieren van Guayaquil tot den 2den December; Couranten van Lima tot den 7den November; en die van St. Jago de Chili tot den 17den Augustus ll. (Gazette van Columbia No. 13.)

"Op den 22sten November werd er een wapenstilstand voor 9 dagen gesloten tusschen generaal Sucre, en kolonel Tolra, de Spaansche kommandant. Dit beeft plaats gehad, om aan het gouvernement van Quito tyd te geven, in overdenking te nemen der toestand van Peru, der landengte, Carthagena, en Spanje."

LIMA.

"De overgave van Callao, en de belangryke bewegingen van den Spaanschen Generaal Canterac, hebben aan het vreye Peru eene sterkere gebechtheid gegeven in deszelfs nieuwe systema; de *Protector* van Peru heeft zich toegewyd aan den dadelyken dienst en het organiseren van het gouvernement, in alle deszelfs takken, en bevestigt den door de volstandige pogingen der dappere bevrydende armee verkregenen uitslag."

CHILI

"De onafhankelykheid van Lima, is met geestdrift in de hoofdstad dezer republiek gevierd geworden. In een der drie zalen, welke de hooge directeur O'Higgins, voor feestelyke gelegenheden heeft laten vercieren, stond op eenen verhevenen stand het portrait van generaal Bolivar, en in de voorzaal dat van Washington."

Het verheugt ons te vernemen dat het gouvernement van Columbia, deszelfs aandacht gewend heeft jegens de ongelukkigen, die gedurende den oorlog verminkt zyn geworden; en orders heeft gegeven voor dit menschlievend oogmerk, dat er gebouwen zouden gesticht worden ten geryve voor die, welke door bevoegd gezag zullen geoordeeld worden bystand nodig te hebben.

MEDEGEDEELD.

Uit het Journaal van een Reiziger.

No. 2.

De kust van Venezuela werd eerst op de derde ontdekkings reis van Columbus ontdekt.— De Spanjaarden wierpen weldra begeerlyke blikken op de vruchtbare valleyen welke men in deze provintie overvloediglyk aantreft, maar zy werden voor eenen langen tyd door de moedige inboorlingen standvastig weerstaan. De eene expeditie verving de andere; alle deelden in den zelfden neerlaag; maar eene beschaafde, of liever ervarene manier van krygs voering moet ten laatsten over den ongeregelden en woesten tegenstand zegepralen. Na eenen hevigen stryd en vele byna wanhopige pogingen, zette zich Diego de Losada neder in het dal van Caracas; en in 1567, stichtte hy de tegenwoordige stad, die hy den naam gaf van Diego de Leon.

Wanneer wy in overweging nemen, den worstelstryd waarmede de regtvaardige bezitters van den grond te kampen hadden, om de onregtmatige bezitnemingen hunner Europeesche vyanden tegen te gaan; kunnen wy ons niet weerhouden de dapperheid welke zy ontwikkelden te bewonderen, en medelyden voor hen te gevoelen over de rampen waardoor zy gedwongen waren zich overtegeven. Zoo wy ook onzen aandacht vestigen, op de wyze van krygsvoering tegen hun ongelukkig geslacht, die zich door hunne haard steden en altaren te verdedigen zich de wreede mishandelingen die hen aangedaan werden op den hals haalden, waar zullen wy den taal vinden om onze verontwaardiging tegen de verdrukkers uit te boezemen.

Met de woorden, van een bekwaam schryver, "Groote God! de belyders van den zachtmoedigen en weldadigen Godsdienst van Jezus, het was onmenschelyk, het was Godloos; arme en medelydenswaardige menschen! genadige Hemel, wat hadden deze volkeren misdaan? De onschuldige inwoners dezer vreedzame vlakten, wat kwaad, wat onheil hadden zy aangerigt? Myne ziel versmelt van medelyden en schaamte."

Staatkunde en belang mogen waarlyk het tegenwoordige geslacht met den geest van overwinning verzoenen. De "*auri sacra fames*," welke de eerste bezitnemers vervoerd heeft, om de eischen van regtvaardigheid en menschelykheid over het hoofd te zien, en welke hem zoo verre gebragt heeft, zich met overweldiging niet te vergenoegen; maar te bedoelen met eene al te gelukkig geslaagde wreedheid, de geheele uitdelging der eerste bewoners, of gelyke zy op eene verachtelyke wyze genoemd worden *wilden*; maar het edelmoedige gemoed en gevoel volle hart zal steeds een afschrik hebben van de wreede en met bloed geverwde tafereelen, waarmede de ware geschiedenis de kolonnen aan Zuid Amerika toegewyd moet bevlekken.

Echter ontwaakt de wraak des Hemels; en de geest der Indiaansche krygsheiden grimlagchend met barsche genoegen, over de slachtoffers welke aardbevingen en burger kryg dagelyks aan hunne beledigde schimmen offeren.

Om wedertekeren. Eene stad in zulk een gewest gesticht moest bloeyen. Weldra vloeide er eene menigte land verhuizers heen en ondanks, der bepalingen op iedere tak van nyverheid en wetenschap welke gelegd waren door een geweld oefenend gouvernement, en in weerwil van Monopolien en van onverdraagzaamheid in den Godsdienst, en by gelovige waarnemingen, in Godsdienstige zaken verrykten zich velen, en het gouvernement maakte eenen ryken oogst der inkomsten uit de voortbrengsels des gronds. De stad breidde zich uit; er werden talryke gebouwen opgerigt; en in 1780 werd er een oefenschool gesticht.

De stad breidt zich uit van de poort van Pastores ten noorden, tot digt by de rivier Guayara welke derzelver zuidelyke grenzen bepaald.— Derzelver lengte van oost tot west is ongelyk De uitgestrektheid welke dezelve beslaat, is door de menigvuldige tuinen welke de huizen der voornaamste inwoners omringen uit gestrekten. Men heeft reeds aangemerkt dat er vier beeken door de stad loopen, en dezelve bepalen. Deze zyn de Anauco, Catache, Canaguatu en Guayra. Uit deze worden de inwoners van water voorzien door middel van geleiders en waterbakken, op 's lands kosten gebouwd en onderhouden. Het water van hier is zeer goed. Ofschoon eenige hetzelve afgekeurd hebben, voorgevende dat het zelve schadelyk is. Dit wordt door de algemeene ondervinding wederlegd.

De straten zyn tamelyk wyd, te weten 40 voeten en leggen regt hoekig over elkanderen. Zy zyn bevloerd, echter op eene zeer verschillende wyze, en in de laatste tien jaren geheellyk verzuimd. Het verkeerd begrip om de huizen by opvolging aan elke zyde te nommeren, is de bron van vele ongemakken voor vreemdelingen, te meest in de lange straten.

Men vindt er verscheidene publieke pleinen. De voornaamste is de *Plaza*, of markt plaats, welke zoo men zegt, omtrent 2903 voeten boven de oppervlakte der zee ligt, en byna 6000 voeten onder de kruin van de *Silla*. Dit plein is zeer ruim, en levert alle morgen een belangryk tooloop van omzwervende straatloopers en hoofden van huisgezinnen die door hunne slaven opgewacht worden om zich van de benodigde eetwaren voor dien dag te voorzien.— Aangaande deze laatste hier mede wordt de markt uit de naburige valeien bezorgd. Alle soorten van groentens vindt men in overvloed, maar niet naar evenredigheid goedkoop. Het vleesch is heerlyk, maar van deszelfs uitzigt wordt zeer veel benomen door de wyze van handelen welke de slagters hebben om het vet van het vleesch te scheiden. Ook vruchten zyn er in overvloed; vele der vruchten van hooge breedte vindt men er, egter niet zoo goed in hoedanigheid, alles kunnende niettemin verbeterd worden, door het wegnemen van het verzuim van den landbouw, hetwelke overal de Spaansche bevolking kenmerkt. In den omtrek der Plaza vindt men talryke winkels van kruideniers, waren, pakhuizen met drooge goederen, &c. welke de voornaamste behoeften der inwoners voorzien. Op deze plaats worden alle publieke paraden en vertooningen gehouden. Onder de laatste is de woeste uitvinding van het stieren gevegt eene by alle klassen hoogst gezochte uitspanning.— Veel heeft men reeds over deze jammerlyke uitspanning en wreede behandeling van een der nuttigste dieren geschreven.

Het is te hopen dat nieuwe inregtingen en eene menschelyker staatkunde de voortduring eener meer de manieren van een onbeschaafd

en een verlicht volk waardige vertoning, zullen stuiten.

De meeste de mindere pleinen hebben fonteinen met watervallen in hun midden; maar weinig sierlykheid, heeft men in het bouwen derzelven waargenomen. Waarlyk men kan in het algemeen opmerken, dat zoo wel by de publieke als afzonderlyke gebouwen in deze stad, terwyl uitgestrektheid en gemak ten hoogsten hun karakter trekken zyn, er een volstrekt gebrek van ondernomene schoonheid is.

Men mag my tegen werpen, dat deze niet de geschikste tyd is om een naauwkeurig denkbeeld van eene stad te krygen, welke zoo veel in derzelver uitzien geleden heeft; doch altyd zal dezelve nog geschikt zyn ons eenigzins een denkbeeld van deze schoone streken op te leveren

---

The second January packet, Lady Pelham, arrived at St. Thomas on the 3d instant, and brought London journals to so late a date as the 23d January. A St. Thomas paper of the 5th of this month contains a few extracts, from which we have taken the articles under the London head, inserted in the last page.

BLOCKADE OF PUERTO CABELLO.

We have received the following decree issued by the Intendant of the Department of Venezuela; and deem it of that importance as to give it insertion in our present number.

REPUBLIC OF COLUMBIA.

Department of Venezuela, No. 32. Head quarters, Valencia, 20th February, 1822—XII.

I have this day thought proper to issue the following decree:—

Whereas it has been resolved to enforce the siege of the city of Puerto Cabello, and to establish a rigorous line of blockade of the same, I have directed a strong division of naval forces of the Republic to be stationed before said port. Therefore, in virtue of the faculties vested in me by the executive power, I have thought meet to decree and do hereby decree as follows:

1.—Puerto Cabello is declared to be in a rigorous state of blockade, and the commander in chief of the naval forces appointed for this service, as well as the commanders of the vessels of war of the Republic, and of privateers, are authorised to overhaul and detain, and bring into the ports of the Republic, all such vessels belonging to neutral nations, as may hereafter attempt to violate the blockade, it being well understood that after thirty days from this date, every vessel met with on the coasts of Puerto Cabello shall be looked upon as an infringer.

2.—The commander of the naval forces will, within the stipulated period of thirty days, make known the blockade to all neutral vessels bound to Puerto Cabello, and capture and send into port all such as may attempt to evade the blockade aforesaid; leaving the same as is also to be understood in the preceding article, at the disposal of the Court of Admiralty.

3.—This decree shall be circulated through the various tribunals, authorities, and chiefs, whose duty it will be to watch its fulfilment and effect; and communicated to the Admirals and Commanders of the naval forces of the neutral nations in these seas, and to the Deputies of our government abroad, in order that the subjects of the various respective governments may have due knowledge thereof.

CARLOS SOUBLETTE.

And I transmit the same to Y. E. for your intelligence, and for its due fulfilment; and that you may order it to be published in the government paper, so that it may come to the knowledge of all.

God preserve Y. E. many years.

CARLOS SOUBLETTE.

To the Governor ad interim of this Department.

We have been obligingly favored with a file of Caracas papers to the 4th instant, and have translated from them, for the present number, the most interesting parts of their contents; and have reserved for our next several articles, though of minor importance, will not fail to interest our readers.

We are glad to perceive, that the government of Columbia has directed its attention to the unfortunate persons, who have been invalided during the war; and has directed the formation, for this humane purpose, of buildings to accommodate those who shall be judged, by proper authority, to be in need of assistance, &c.

From the Caracas Gazettes to the 4th inst.

OPERATIONS OF THE ARMY OF OBSERVATION AGAINST PUERTO CABELLO.

No. 53.—Head-quarters at Valencia, 27th February, 1822.—XII.

Yesterday a body of the enemy, two hundred in number, presented itself near Vigirima, and was completely defeated, leaving many prisoners in our hands. Our advanced guard, consisting of thirty five grenadiers, breasted the enemy and prevented his advance; but his force being ascertained, and it appearing that he was bold enough to persist in the combat, a company of grenadiers was ordered on, which obtained the glorious advantage of beating a force double its own.

According to the declaration of the prisoners, this contemptible body of the enemy came in the full confidence of receiving the support of the people; and reckoned it not only easy to station itself on the heights of Vigirima, but to form a reunion of its partisans, with which the enemy imagines these valleys to abound; but they have received a new proof of the determination of the inhabitants to defend their liberties from the encroachments of Spaniards. The cavalry companies of the militia of Guacara, San Diego and Guayos, without awaiting orders, formed themselves with greater promptitude than if they had been in actual quarters, and proceeded to the point of attack where they incorporated themselves with the grenadiers, and participated in the glory of the action.

God preserve Y. E. many years.

C SOUBLETTE.

To his E. the provisional Intendant of the Department.

In the Iris de Venezuela of the 4th inst. is contained a manifesto of the political chief of Guatimala to the inhabitants of that province, by which it appears that they had declared themselves Free and Independent. This event took place on the 15th of September last.

QUITO INDEPENDENT!

The Liberator President of Columbia, after he left Cucuta, proceeded on his way to Quito. Accordingly having arrived at Bogota, and remained there some days occupied in disposing the plans necessary to be carried into effect in the various points of the country, continued his route, and on the 17th December last he wrote a letter, dated at Purification, some distance from the capital, to vice-president Santander, who forwarded the same to the intendant of Venezuela. By this it appears the H. E. the Liberator enjoyed his usual health.

The abstract of the letter amounts to this.—That on the morning of the date quoted above, H. E. had received by way of Armaguer, the satisfactory news of the defeat of the Spaniards in Guayaquil, and the possession of Quito by the arms of the republic. H E. did not doubt the correctness of the news, and was in hourly expectation of its official confirmation.

From the Caracas paper of the 4th instant we extract the following in addition:—

On the 31st of December arrived a mail from the south, and brought us the public papers of Guayaquil to the 2d December, Lima Gazettes to the 7th November, and those of Santiago of Chili to the 17th August last, (Gazette of Columbia No 13.)

On the 22d of November an armistice, to last ninety days, was concluded between general Sucre and colonel Toira, the Spanish commanding officer. This was proposed in order that the government of Quito might advise itself of the condition of Peru, of the Isthmus, Carthagena and Spain.

LIMA.

The surrender of Callao, and the important movements of the Spanish general Canterac, have given to free Peru, a degree of consistence in its new system: the *Protector* of Peru has devoted himself to the active duty of organising the government (organizar el pais) in all its branches, and confirming the results obtained by the constant efforts of the brave liberating army.

CHILI.

The independence of Lima has been celebrated with enthusiasm in the capital of this Republic. In one of three saloons which the Supreme Director O'Higgins had caused to be adorned for the festive occasion, there was placed in a conspicuous position, the portrait of general Bolivar, and in the front saloon that of Washington.

ADDRESS OF THE CONGRESS OF COLUMBIA AT THE CLOSE OF ITS LATE SESSION, TO THE PEOPLE.

Columbians!—This day the congress terminates the august duties, with which it was charged; and its members, your representatives, retire to their respective homes, with the confidence that they have accomplished your wishes.

There remains to you a constitution, such as has appeared best adapted to the condition of the country, and calculated to ensure to you your liberty and aggrandizement.

The Republic has been consolidated by the integral and legitimate union of the territories which at present compose it. The duties of the rulers have been detailed and circumscribed. Your rights enjoy the most solemn pledges for their security.

The territory is now divided into departments, and these have received the necessary organization in all branches.

Courts of justice have been established to settle your differences, and punish delinquents; and with a view to the common benefit of the citizens, tribunals of appeal have been provided, in every province, for causes of lesser importance.

The administration of justice influences, in a great measure, the safety of the citizen, and it has accordingly deserved the particular consideration of Congress.

Ignorance was the support of the Spanish government, as being the only condition that can support slavery; but our Republic cannot maintain itself except by the virtues and the knowledge of its citizens. In order, therefore, to advance this great object, Congress has determined to establish schools, houses of education, colleges and universities; and has appropriated the property and rents of the suppressed religious establishments to its accomplishment.

Neither has the condition of the unhappy portion of men, who bore the yoke of slavery amongst you, been overlooked. Yet in decreeing the abolition of slavery, in proscribing forever this barbarous custom, Congress has not been unjust to innocent proprietors: it has offered the homage due to reason, without being deaf to the claims of a possession sanctioned by good faith.

The public revenue, much lessened by the calamities of a disastrous war, is re-established by canonical and salutary laws, such dispositions having been adopted, as while they augment the income, will diminish the heavy taxes that oppressed the people. No more shall you pay internal taxes (derechos de a cabala) on the alimentary products of your industry; the duties on imports being lessened as much as was found possible. Those on exports are likewise much less than they were before.

The distilling of spirituous liquors is free, and this exemption, which removes such heavy vexations, must prove to the state a fruitful source of riches and prosperity.

By the laws on revenue you will anticipate the happy condition of being able to submit with the least expense, and gain your livelihood with facility. But as the government must, at the same time, make increased and unavoidable expenses, Congress has decreed a direct contribution, proportioned to the means of the contributors, which all shall pay equally, and which shall be collected without additional expense. This is the work of your representatives. They believe that they have fulfilled your intentions; and on you depends what still is requisite to consolidate Columbia, and elevate her to the high grade of prosperity to which her destinies call her. Live in intimate and brotherly union, spare each other, and admit not into your hearts jealousy nor rivalship. These are the arms which your enemies have ever exercised to spread discord. Union will make you strong, and put an end to a cruel war of eleven years. Dissension will deprive you of repose, and of the genuine benefits to be derived from society. United ye are invincible. Disunion is the sole enemy you have to fear.

Obey laws which yourselves have created, for they were dictated by your representatives; and respect duly the magistrates elected by your suffrages. Think of the glory of Columbia, which results solely from your happiness and welfare.

Consider that nothing at its birth is perfect, and that the influence of time and experience is most powerful. Law is the boundary of freedom, which disappears when the laws are nerveless. A free press, that precious gift, inseparable from justice and reason, that surety of political and civil liberty, is a proper medium of fixing the opinions and expressing the sentiments of a free people. Use it with the moderation which is prescribed, and thus you will preserve your rights untouched. You will restrain your rulers within the limits of their authority, and you will obtain the improvements suggested by experience and necessity.

Your representatives will acquaint you with the motives of their deeds, they will explain what you do not understand, and will make known to you the causes of their decisions. They will deserve your confidence, and their judgment will tranquilize you.

Despise the clamors of ignorance and fanaticism. These aim at your disunion, at your reduction to dependence and slavery, your debasement and oppression. These are the efforts of your enemies. They will tell you perhaps, that congress has wished to disseminate impious and irreligious maxims; but know that you representatives have not betrayed the faith which they acknowledged in baptism, and which must assure them eternal felicity. The god of these instigators is interest, and their religion is reduced to the idolatrous worship of their prejudices. Judge Congress by its works, compare these with your desires, and judge by yourselves. He who pretends to disunite you is your enemy, and you should persecute him as a disturber of the public peace.

Congress has thought only how to render you happy. To do this, it adopted the principles which you promulgated long since, and which have constituted the happiness of other nations. Perhaps it has not accomplished all that it desired, but it can assure you, that it has done all that was in its power.

Your good was its object: your good shall be its sole recompence.

Given in the Congress General of the Republic of Columbia in the village of Rosario de Cucuta, this 14th of October 1821—XI.

The president of the Congress,
JOSE IGNACIO DE MARQUEZ
The deputy secretaries,
MIGUEL SANTA MARIA,
FRANCISCO SOTO.

The following advertisement, which we have copied verbatim et literatim from a hand-bill printed in Caracas, and at present stuck up in Dixon's Hotel, outdoes any thing in the way of typographical mistakes, that we have ever witnessed, and will not fail to raise the risibles of the most phlegmatic.

FRANCIS GUERARD.

Has the honeur to inform the Inhabitans and Foreigness in thris Capital, that ou sunday next the 2rd December he inbend to open as a Javern the House N.º 256 Cathedral Street, which he has fitted up for that ffurpose with every kind of conveniency. It busig his object to render himself worthy a preference by affording a superiour accommodation to the Inhabitans of this beautifid and flourithing City and to travellers to any at present erisbing: he flaters himself that the superority of his establishment as well as in diet and lodging as in last and in cleandliness will morif heri their ffabronage in his underbaking

Dinners will be provided to order beth at home and abroad with the utmost punctuality fatention. Breakfast at 9 o'clock and dinner at ½ past 4 ffreusily.

COMMUNICATED.

From the Common Place Book of a Traveller.
No. 2.

The coast of Venezuela was first discovered by Columbus in his third voyage of discovery.—The Spaniards soon cast wishful glances towards the fertile valleys abounding in this province, but were for a long time successfully opposed by the resolute natives. Expedition followed expedition, each sharing the same defeat. But civilized, or rather skilful warfare, must succeed in the end over irregular and wild opposition, however impetuous. After many spirited contests, and almost desperate efforts, Diego de Losada made a permanent settlement in the valley of Caracas; and in 1567 he founded the present city, to which he gave the name of Diego de Leon.

When we consider the struggles which the rightful occupants of the soil made to resist the encroachments of their European foes, we cannot but at once admire the valor they displayed, and pity the misfortunes to which they were compelled to succumb. If we reflect, too, on the mode of warfare practised against this innocent race, who sinned in defending their hearths and altars, the cruel barbarities committed upon them, where shall we find language to vent our indignation against the oppressors?

In the words of an able author*, "Great God! to reflect that the authors of all these wrongs were professors of the meek and benevolent religion of Jesus, it was unmanly, it was impious; poor and pitiful! Gracious heaven, what had these people done? The simple inhabitants of these peaceful plains, what wrong, what injury had they offered? My soul melts with pity and shame."

Policy and interest may indeed reconcile the present generation to the spirit of conquest—the "*auri sacra fames*" which led the early settlers to overlook the claims of justice and humanity, and which induced them, not content with usurpation, to aim, with a too successful ferocity, at the total extermination of the obnoxious aborigines, or as they are contemptuously styled, *savages*. But the generous mind and feeling heart will ever revolt from the horrid and blood-dyed pictures with which faithful history must stain the columns devoted to Spanish America.

Yet, the vengeance of heaven has not altogether slept; and the ghost of the Indian warrior smiles with grim satisfaction as he broods over the victims which earthquakes and intestine war have daily offered to his injured manes.

To return. A city founded in such a region could not but flourish. Emigrants soon flocked thither, and in spite of the restrictions imposed on every branch of industry and science, by a tyrannical government, and in the form of monopolies, in spite of religious intolerance and superstitious observances, many individuals enriched themselves, and the government reaped a rich harvest of revenue from the products of the soil. The city became extensive; numerous public edifices were reared; and in 1750 a college was instituted.

The city extends from the gate of Pastoras on the north, to near the river Guayra, bounding its southern extremity. Its breadth from east to west is unequal. The space thus occupied is the more extensive on account of the numerous gardens which surround the houses of the principal inhabitants. It has already been observed that four rivulets run through and bound the city. These are the Anauco, Catache, Canaguatu and Guayra. From these the inhabitants are supplied with water by means of conducts and reservoirs, constructed and maintained at public expense. The water thus supplied is very good, although some have reproached it with possessing noxious particles. This is contradicted by general experience.

The streets are tolerably wide, say forty feet, and laid out at right angles to each other.—They are paved, but in a very indifferent manner, and during the last ten years, have been wholly neglected. The preposterous method of numbering the houses successively on each side is the source of much inconvenience to strangers, particularly in the longer streets.

There are various public squares. The principal is the *Plaza*, or market-place, said to be about 2903 feet above the level of the sea, and nearly 6000 feet below the summit of the *Silla*. This square is very spacious, and presents every morning an interesting concourse of loiterers strolling, and of heads of families, with their slaves attending, for the more substantial reason of providing themselves with necessary eatables for the day. In this latter respect the market is well supplied from the neighboring valleys.—Vegetables of every kind are abundant, but not proportionately cheap. Beef is very excellent, but its appearance is very much hurt by the practice which the butchers have of separating all the fat from the meat. Fruits, too, are in plenty: many of the fruits of higher latitudes are to be had, but very inferior in quality.—Every article is, however, susceptible of improvement, owing to the gross neglect of agriculture, which has every where signalised Spanish colonization. Surrounding the Plaza are numerous shops, groceries, dry good stores, &c. which supply the chief wants of the inhabitants. This square is likewise devoted to public parades and exhibitions. Among the latter is the wanton practice of baiting the bull, an entertainment highly relished by all classes.—So much has already been said on this pitiful sport, and cruel treatment of one of the most useful of animals, that it is merely requisite to record an indignant vote against it:

"Such the ungentle sport that oft invites.
"The Spanish maid, and cheers the Spanish swain;
"Nurtured in blood betimes, his heart delights
"In vengeance, gloating on another's pain."
BYRON.

Let it be hoped that new institutions and a more humane policy will forbid the continuance of a show more suited to the manners of a barbarous than an enlightened people.

Most of the lesser squares have fountains with jets deau in their centre; but little elegance has been consulted in their construction. Indeed it may be generally observed of both the public and the private buildings in this city, that, while extent and convenience are eminently their characteristics, there is a total want of any attempt at beauty.

It may be objected, that this is not the time most proper to acquire an accurate idea of a city that has suffered so essentially in its external aspect. But due allowance being made for even these weighty considerations, the general style that has been adopted in construction is sufficiently observable not to be mistaken.

* "The British Spy."

LONDON.

Jan. 23.—We have received a letter from Paris dated January 20, which informs us of a change of ministry in Spain. It states, that the Spanish mail, which arrived on Sunday at Paris, brought intelligence that on the 7th inst. the king yielded to the wishes of the Cortes and the nation, and accepted the resignations of the minister for foreign affairs, Bardaxi; the minister of the interior Feliu; the minister of war, Salvador; and Valleyo, the minister of Finance. The three remaining ministers, Pelegrini, Cano Manuel, and Escudero, continue in office, and are charged, ad-interim, in addition to their own portefeuilles—the first with that of foreign affairs, the second with that of the interior, and the third that of war. A list of new ministers has been handed about, but none is definitively, settled. Imaz, who was formerly minister of finance, has been charged provisionally with that department. It is said however, that he declines the honour. It is supposed that the three ministers who now supply the place of their three colleagues, in addition to their own duties, will continue in office till the meeting of the ordinary Cortes; but the efficient duties will be performed, it is said, by the secretaries of each department.

There were no accounts at Madrid of the submission of the refractory provinces, but that city enjoyed perfect tranquillity. The advices are to the 10th instant.

Letters were received yesterday from Constantinople by way of Odessa, dated from the 14th to the 18th ult. They state, that after a long conference between the Austrian minister and the Divan, the *ultimatum* of Russia has been accepted by the Turkish government.—The day on which the conference took place is not mentioned, nor that of the acceptance of the *ultimatum*; but the event is spoken of as quite certain. The letters are addressed to Greek merchants in this city, and all agree on the points stated above. No advices have arrived, we understand, to British merchants trading with Constantinople; but this ought not to throw any discredit on the statement, since the latter usually have their correspondence transmitted by way of Vienna, and through that channel no advices of so recent a date have been received. The authority of the Greek houses is, perhaps, the best that could be obtained; they are every way interested in procuring the best information, and would be the last to circulate such a statement if it were not essentially correct.

SOUTH AMERICA.

Supplement of the Gazette of the Government of Independent Lima.

PATRIOTIC SQUADRON.

The general in chief has received the following communications respecting the intrepid action of a part of the boats belonging to the patriotic squadron, on the 24th of July, in the bay of Callao:—

"*Most excellent Señor.*—I have the honor to inform you, that having observed an opening in the chain and perch which surrounded the enemy's vessels, I ordered captain Crosbie, with the small boats of the squadron, to capture as many of the enemy's craft as he could bring off, and anchor in safety, without the risk of running aground on the bank to the east of the bay.

"I have the satisfaction of enclosing capt. Crosbie's despatch detailing the enterprise; and of adding to what he states respecting the good conduct of the officers, my approbation, not only of them, but also of the manner in which the said captain executed that service.

"I regret that I could not gratify the desire of captains Esmonds and Simpson by allowing them to accompany this expedition; it being necessary to employ the brigantines they command on another service. God preserve your excellency many years.

"Lima, July 30. "COCHRANE.

"To Don Jose de San Martin, General in Chief of the Liberating Forces."

DESPATCH FROM CAPTAIN CROSBIE.

"O' Higgins frigate, Callao Bay, July 25.

"I have the honour to inform your excellency, that in pursuance of your orders I proceeded at night with a part of the boats of the squadron, the list of which is enclosed, to Callao roads. Having turned the chain and perch, the enemy began a continued fire of musketry, supported by the guns of the castles.

"In consequence of the great and judiciously directed efforts of those under my command, we have succeeded in bringing off, without any loss on our part, three ships and several launches and other small craft, and in burning two of the enemy's vessels.

"Capt Wilkinson, who volunteered his services, accompanied me, and gave proofs of great valour and firmness. Permit me, also, to express my approbation of the good conduct of the officers and men whom your excellency placed under my command.

"The heavy fire of the enemy obliged two neutral ships to cut their cables and make sail, I have the honour to be, &c.

"J. S. CROSBIE,
"Commander-in chief of the squadron, &c.

"To his excellency the commander in chief."

"Vessels taken or destroyed by a part of the boats of the patriotic squadron, under the command of Don J. S. Crosbie, captain of the O' Higgins:—

"Taken.—San Fernando, Milagro, Resolution, war corvettes, and several launches and boats.

"Burnt.—two ships, names unknown.
"L. B. BENET, Secretary."